To brune øjne

Edvard Grieg

NB 1 12 50

Opus 5 nr 1

Capo II

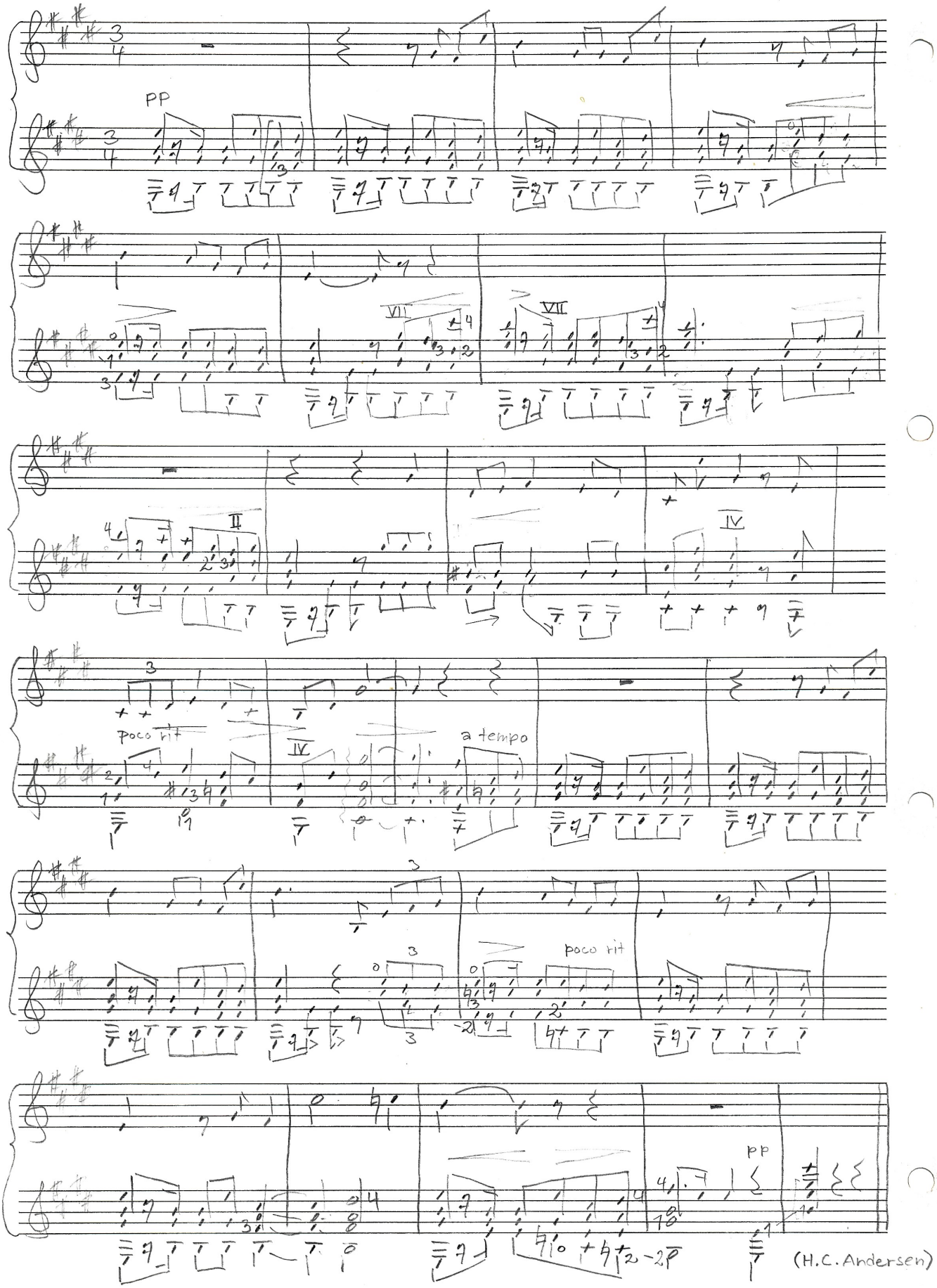

(H.C. Andersen)

Capo III

Vor Herre han er en Konge

J.P.E. Hartmann

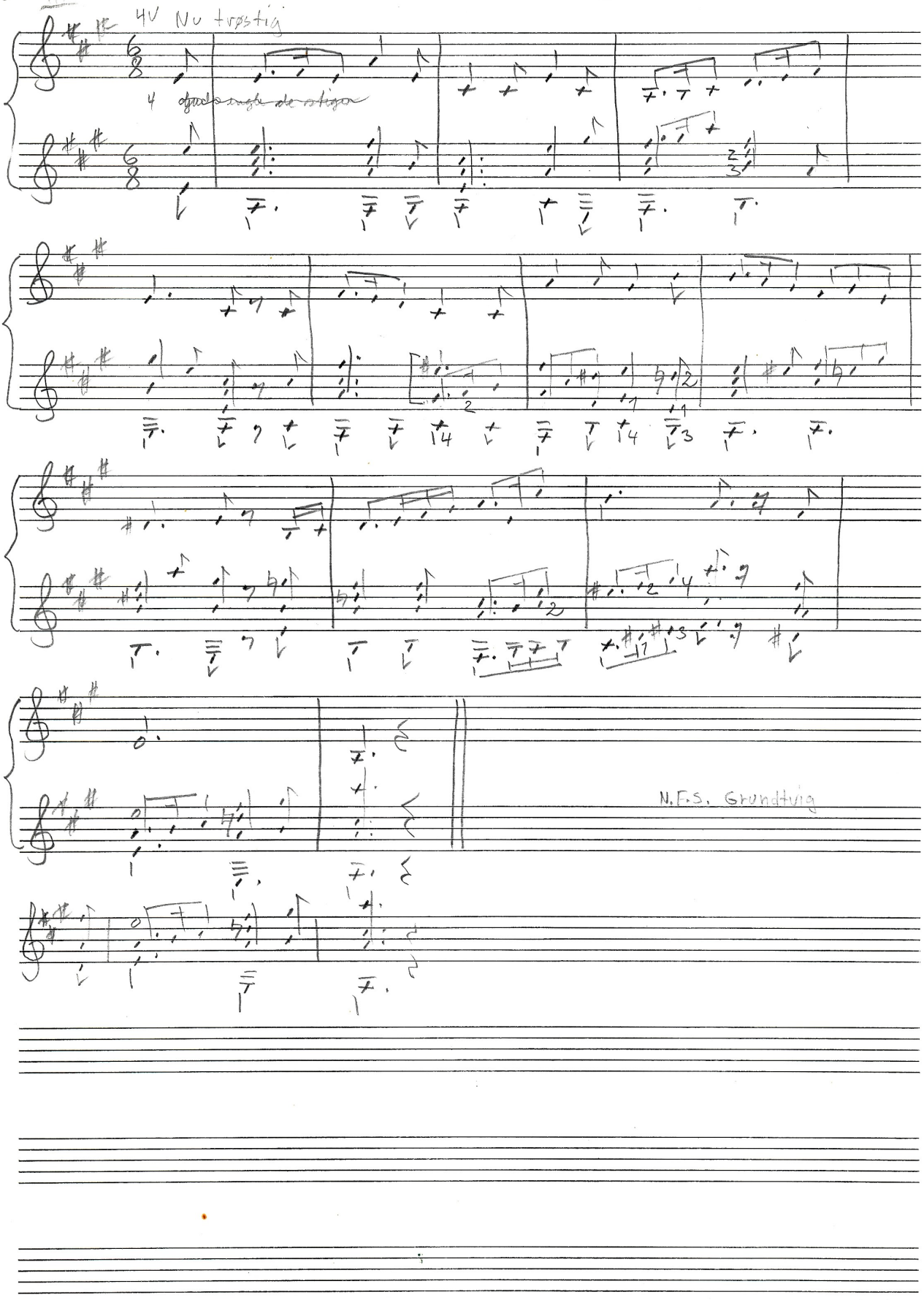

NB 1 12 50

Jairi Datter (Blomst kan visne) JPE Hartmann.

Moderato

12V

Ord der skal

N.F.S. Grundtvig

Davids Sejers-Sang (Mellem Brødre kaldt den lille)

Moderato

J.P.E. Hartmann

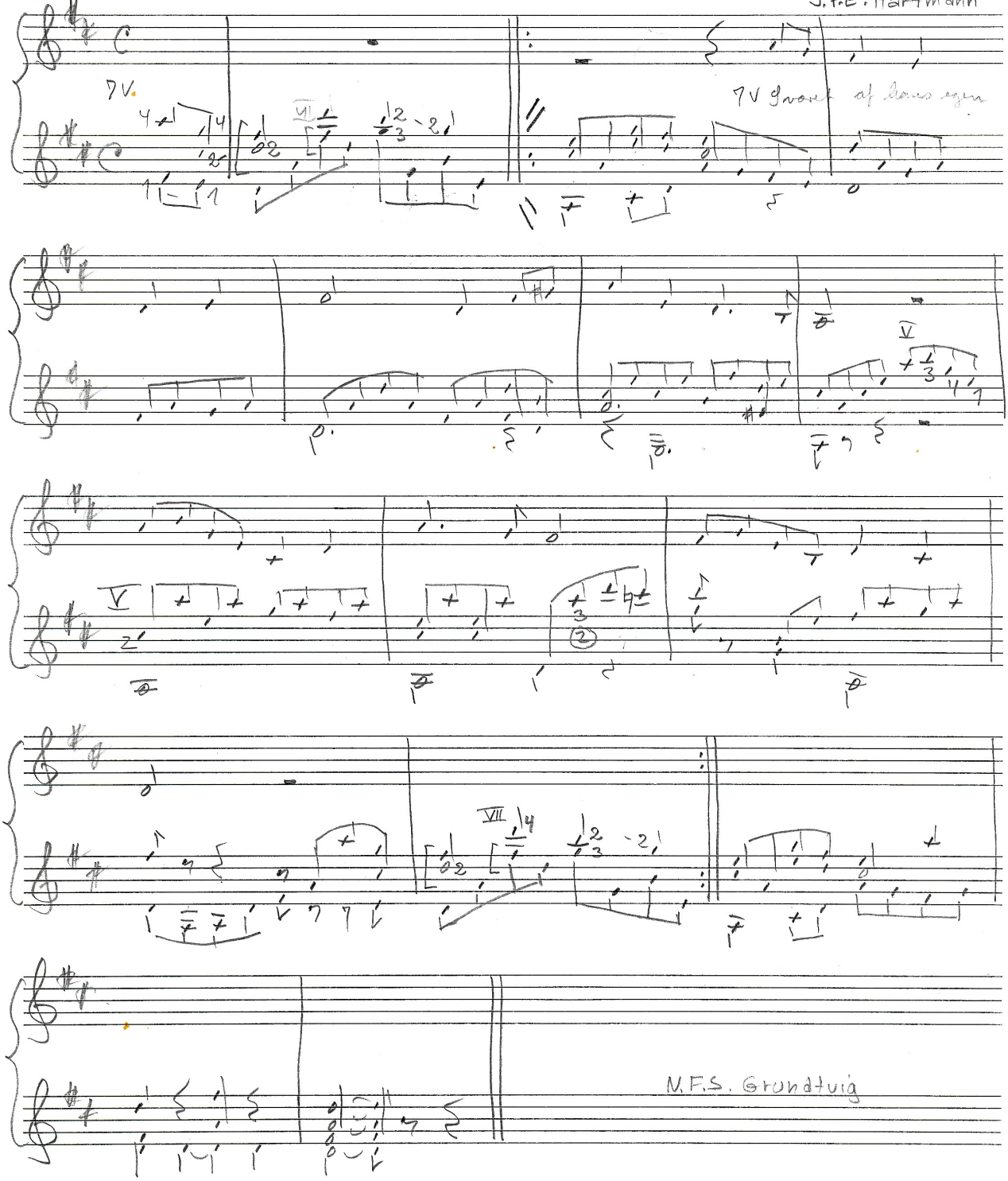

4V

Kirkens Trøst (Stille, stille, Zions Døttre smaa)

J.P.E. Hartmann

Poco andante

1.f 3. Vers

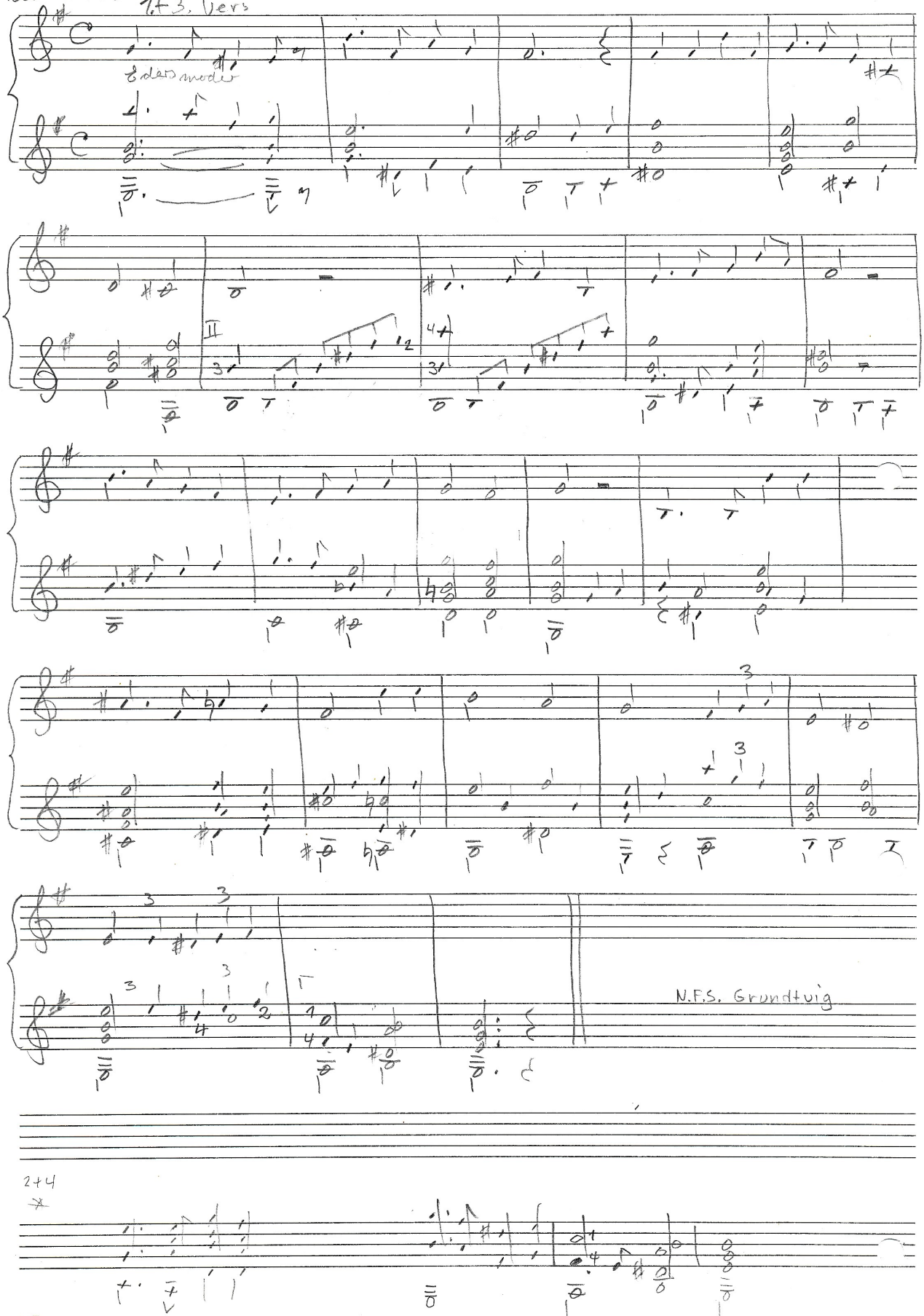

Kirkens Trøst

J.P.E. Hartmann

2. + 4 vers

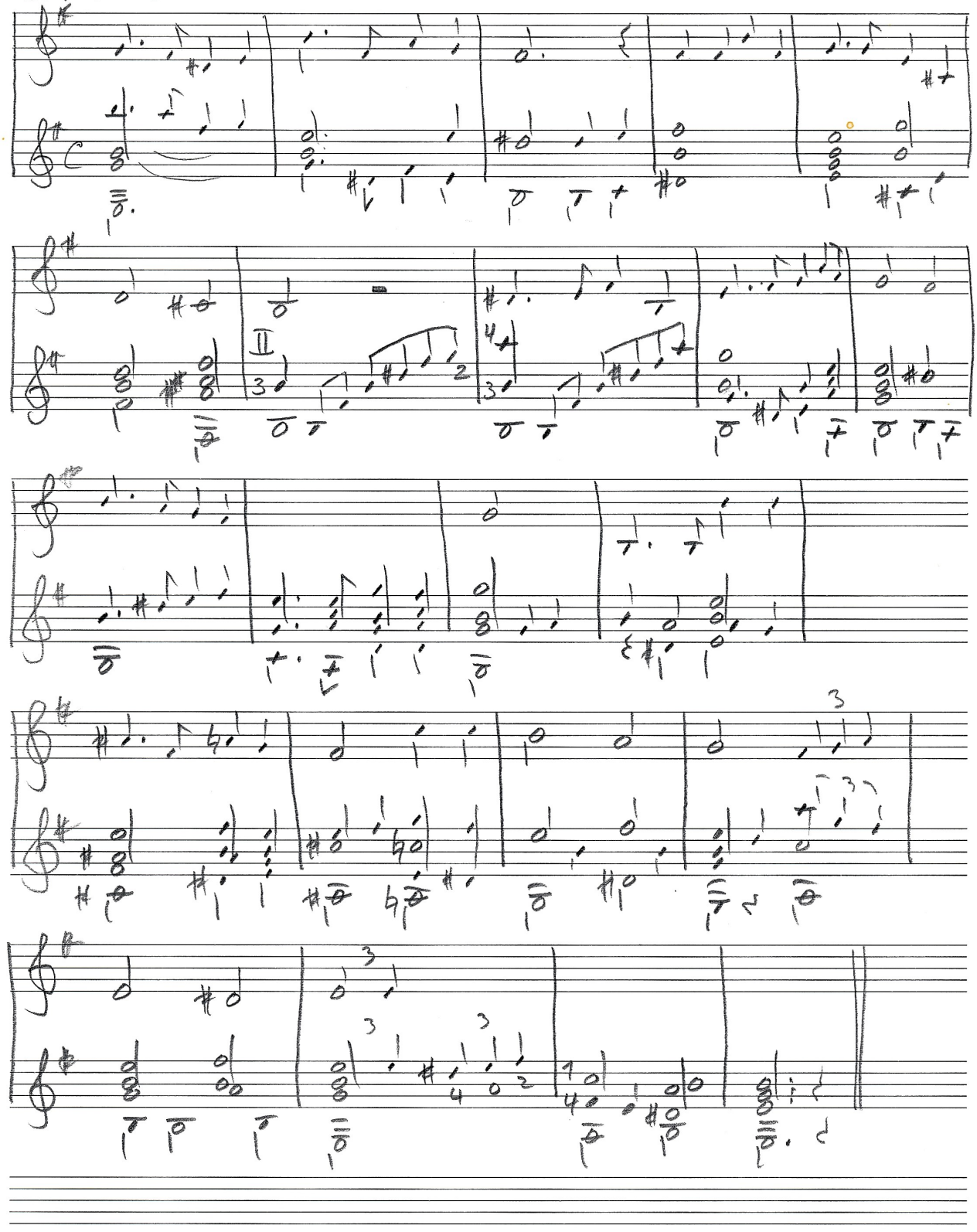

NB 12100

WH NODEBLOKKEN

Capo III

Allegro moderato

Herrens Røst

J.P.E. Hartmann

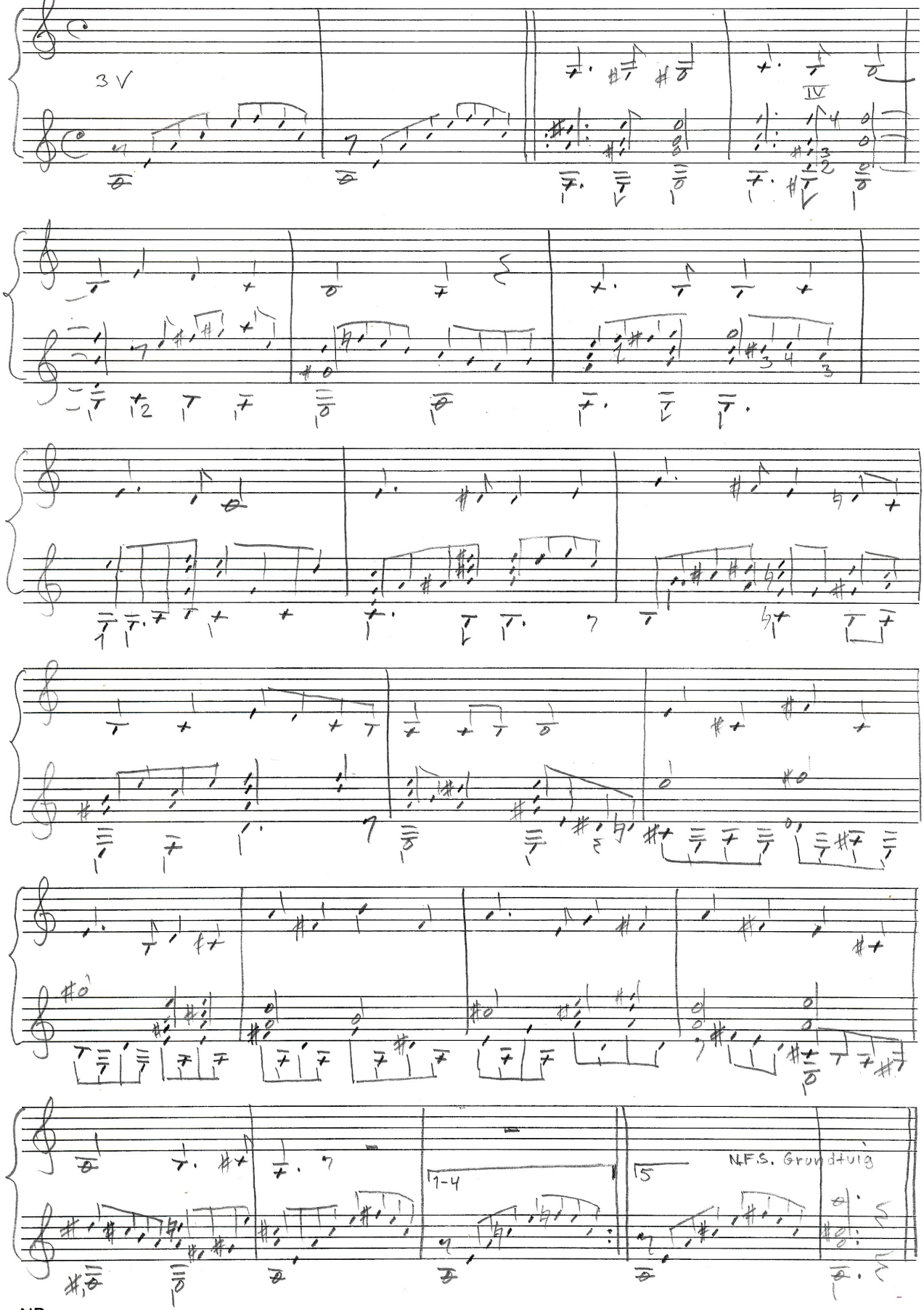

Hører du Røsten

J.P.E. Hartmann

Andante con moto

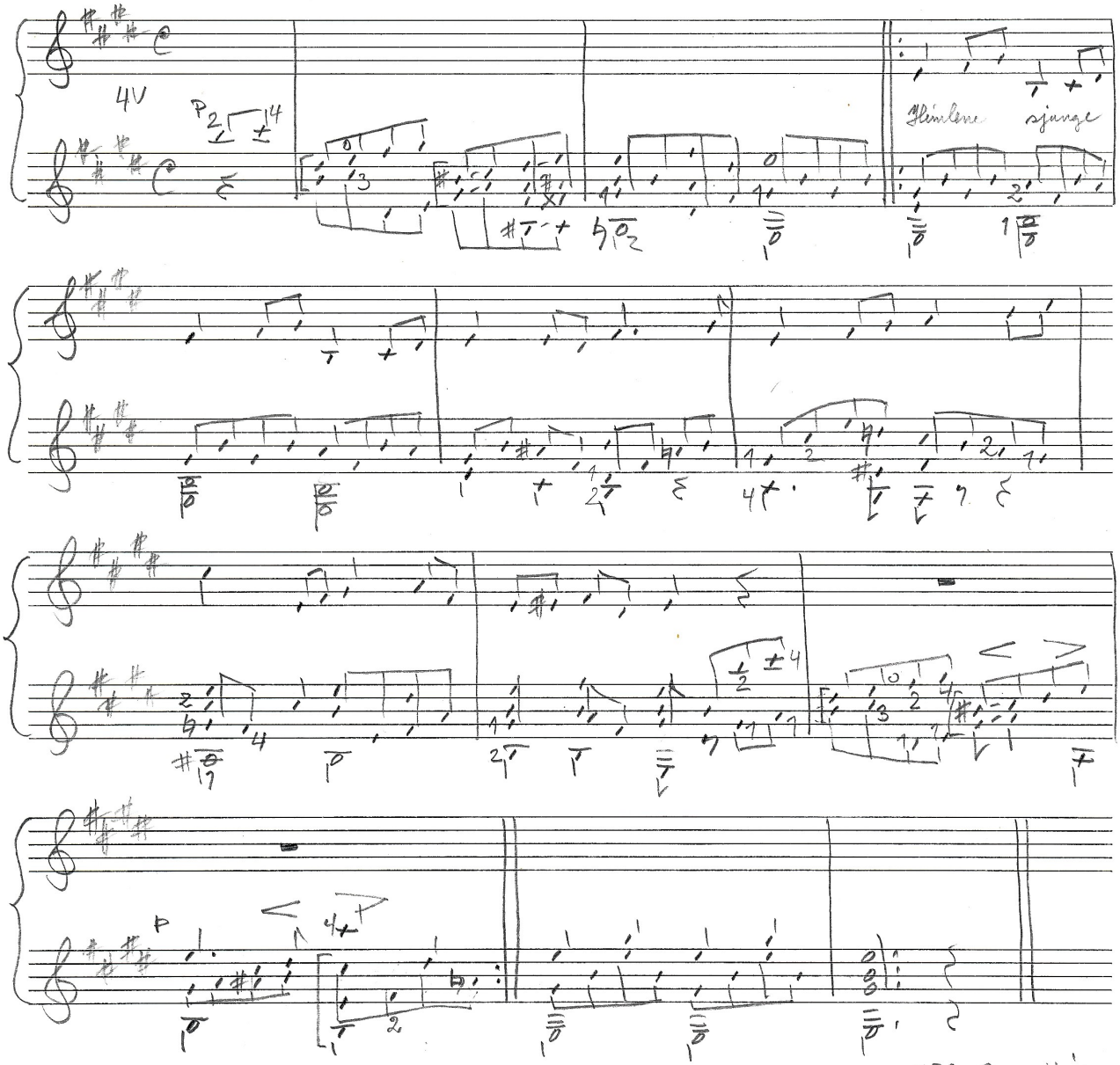

N.F.S. Grundtvig

Aprilvise (Grøn er Vaarens Hæk)

P. Heise

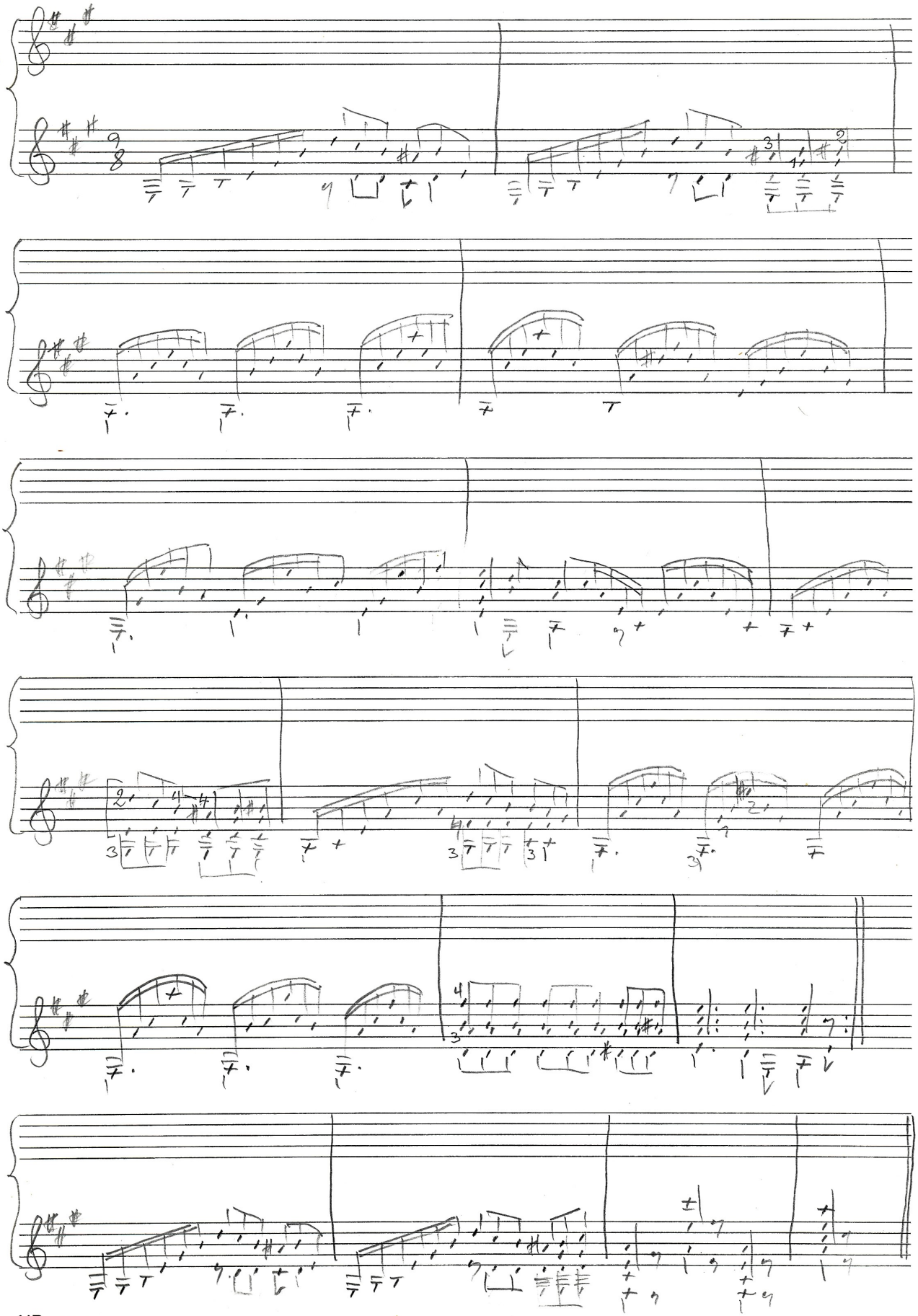

NB 1 12 50

Jægersang af „Syvsoverdag" (Snarter natten svunden) J.P.E. Hartman

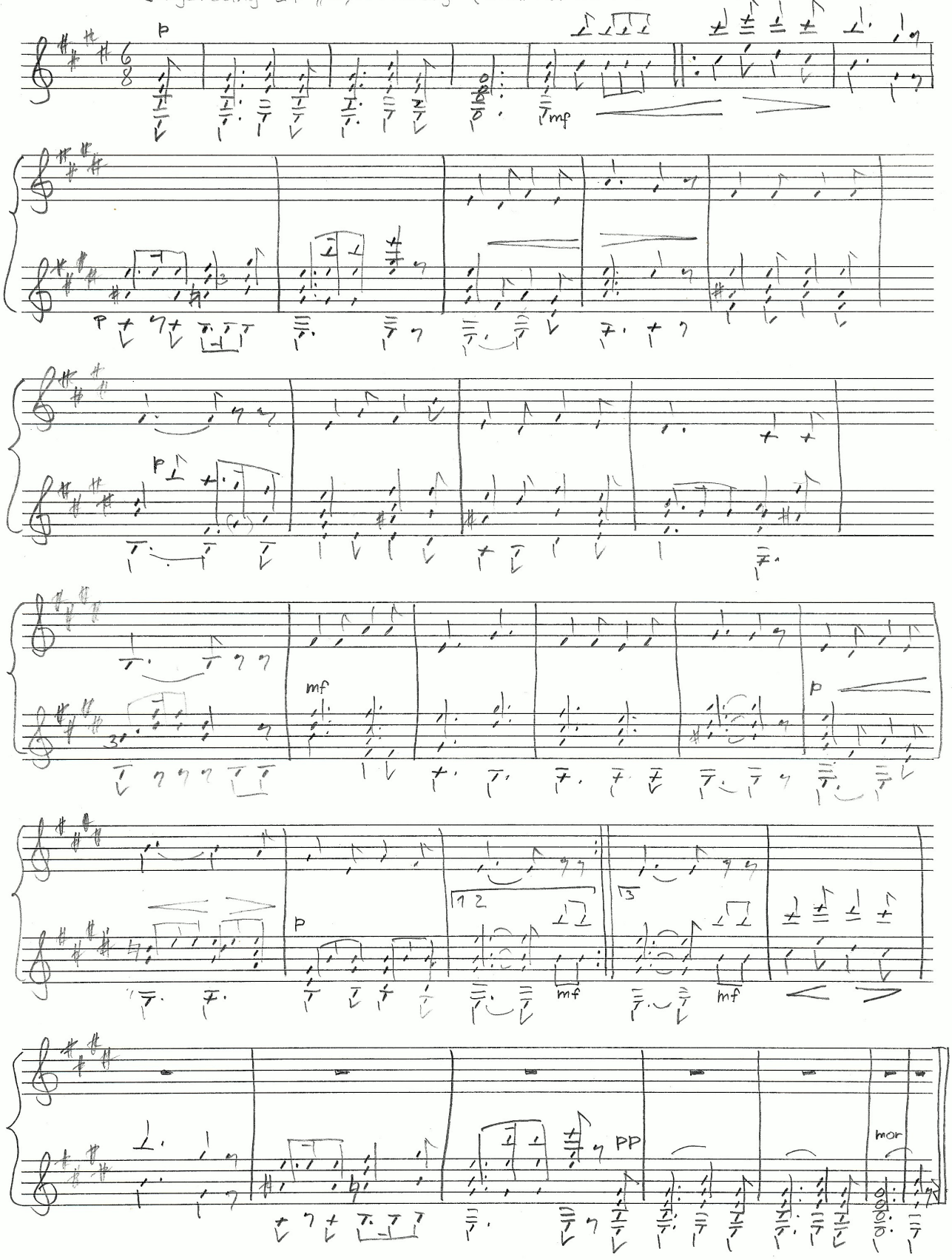

NB 1 12 50

Til en veninde

P. Heise

NB 1 12 60

Lento con espressione

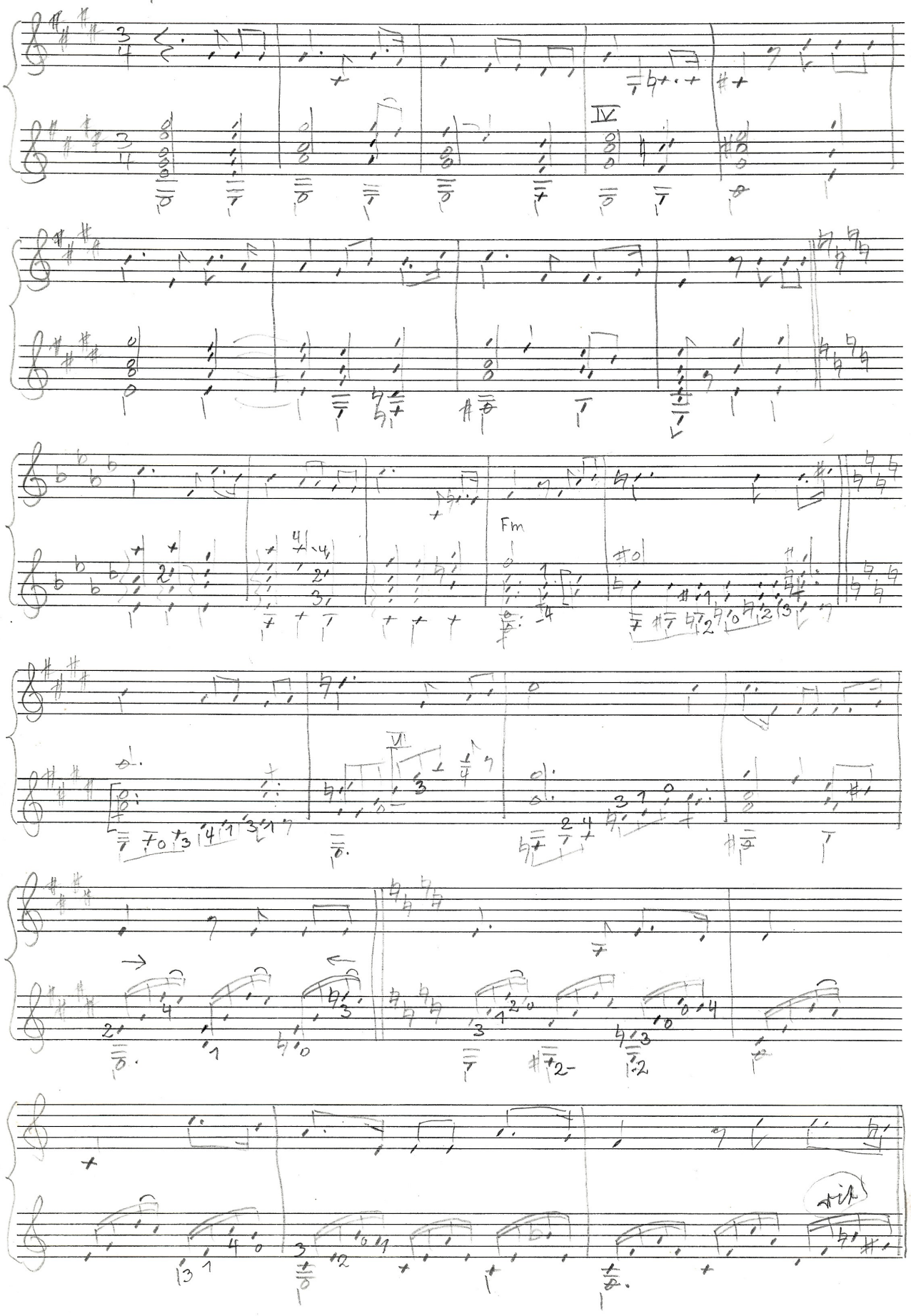

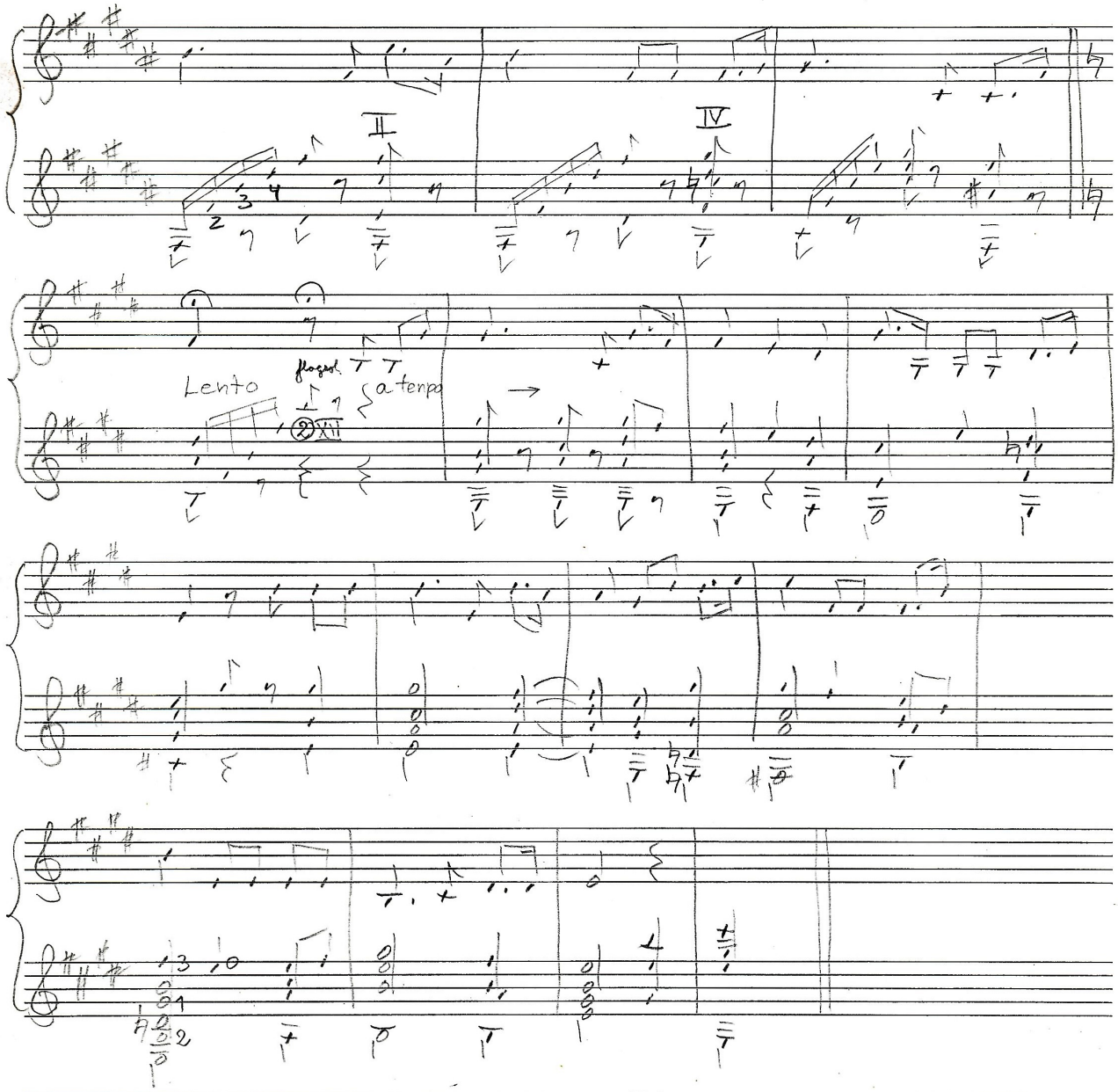
II
IV
Lento
flageol.
a tempo

Skovensomhed

Peter Heise

NB 1 12 60

Andantino espressivo

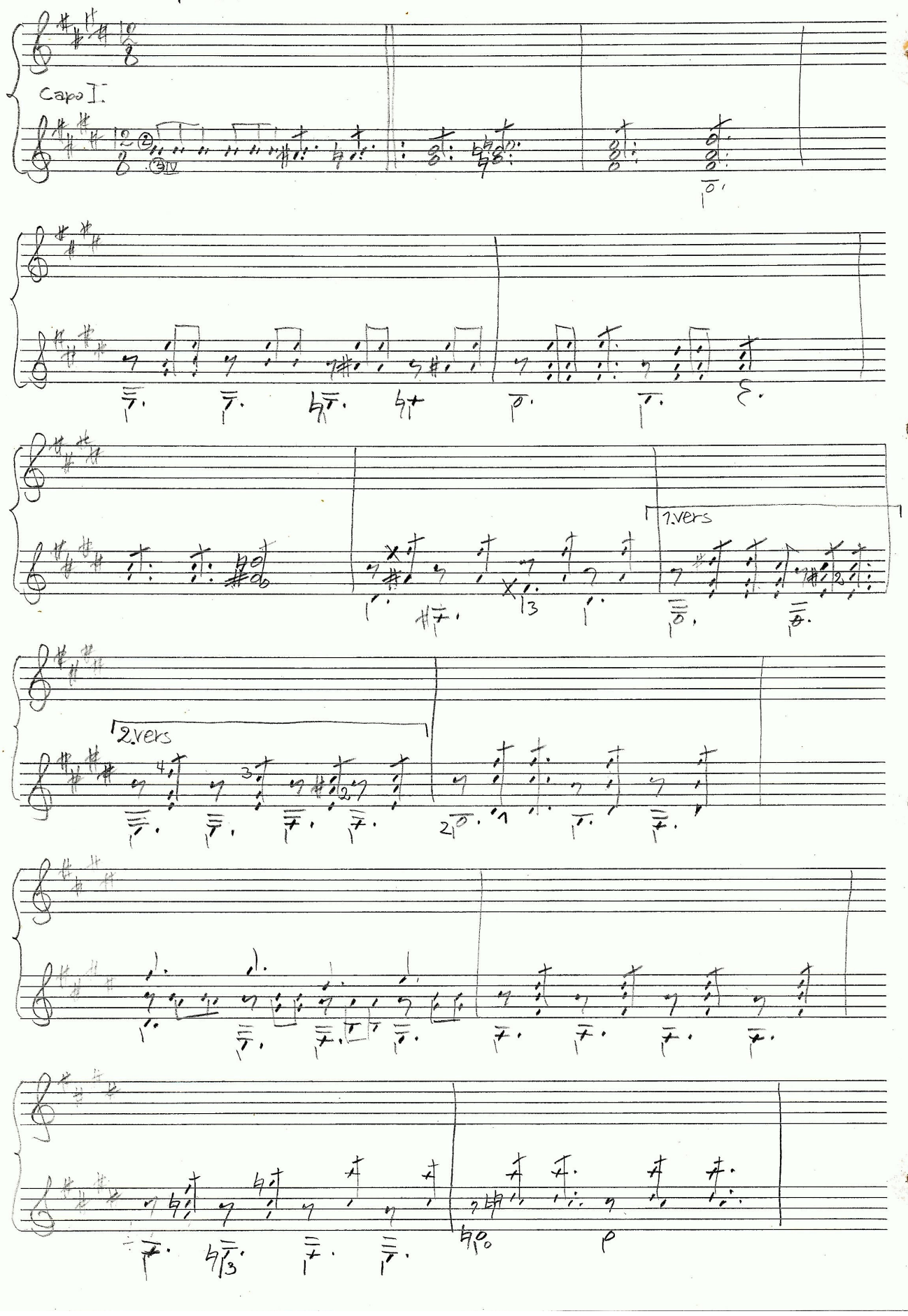

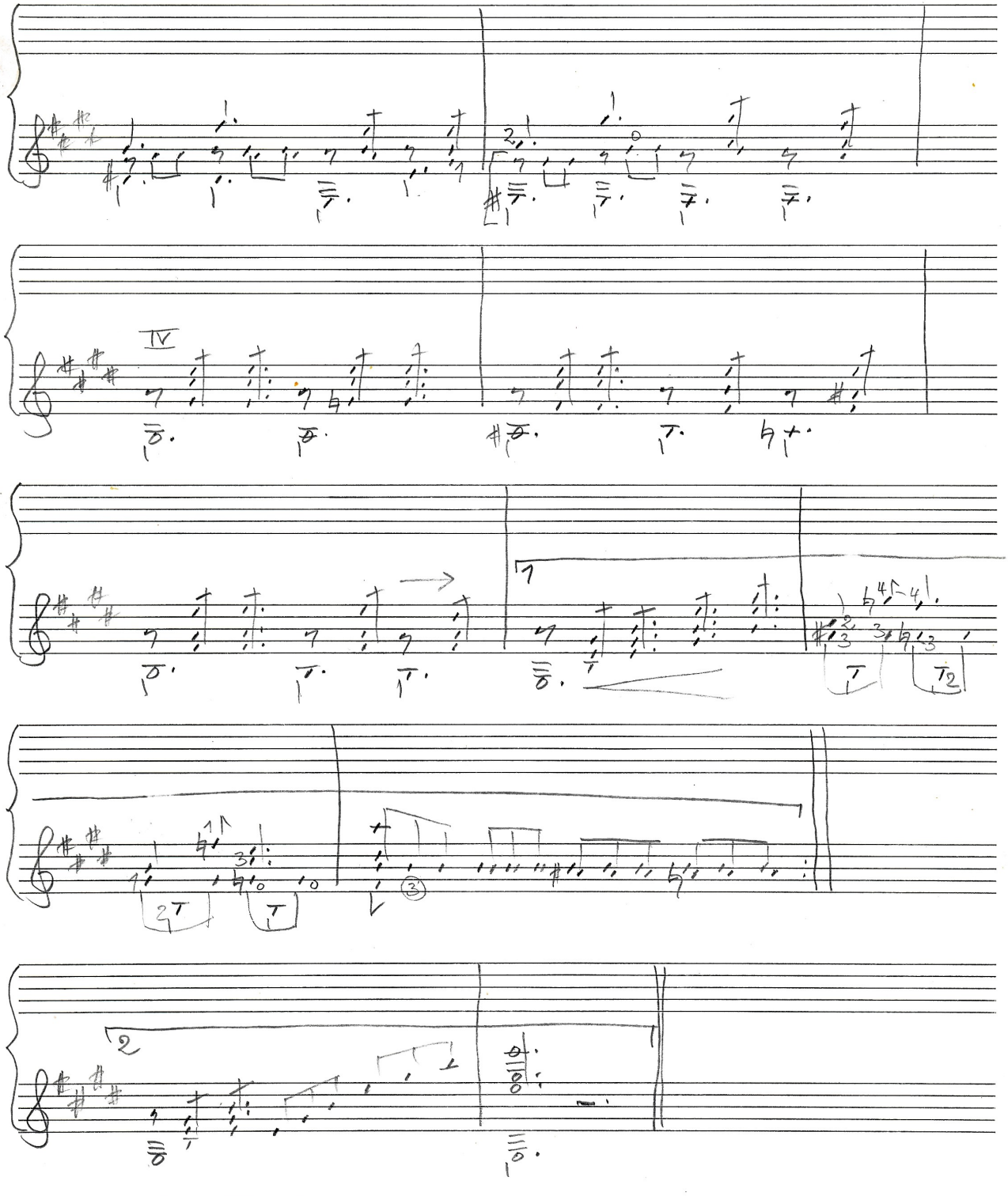
IV

Genboens første vise

Lange-Müller op 13

NB 1 12 60

Allegretto

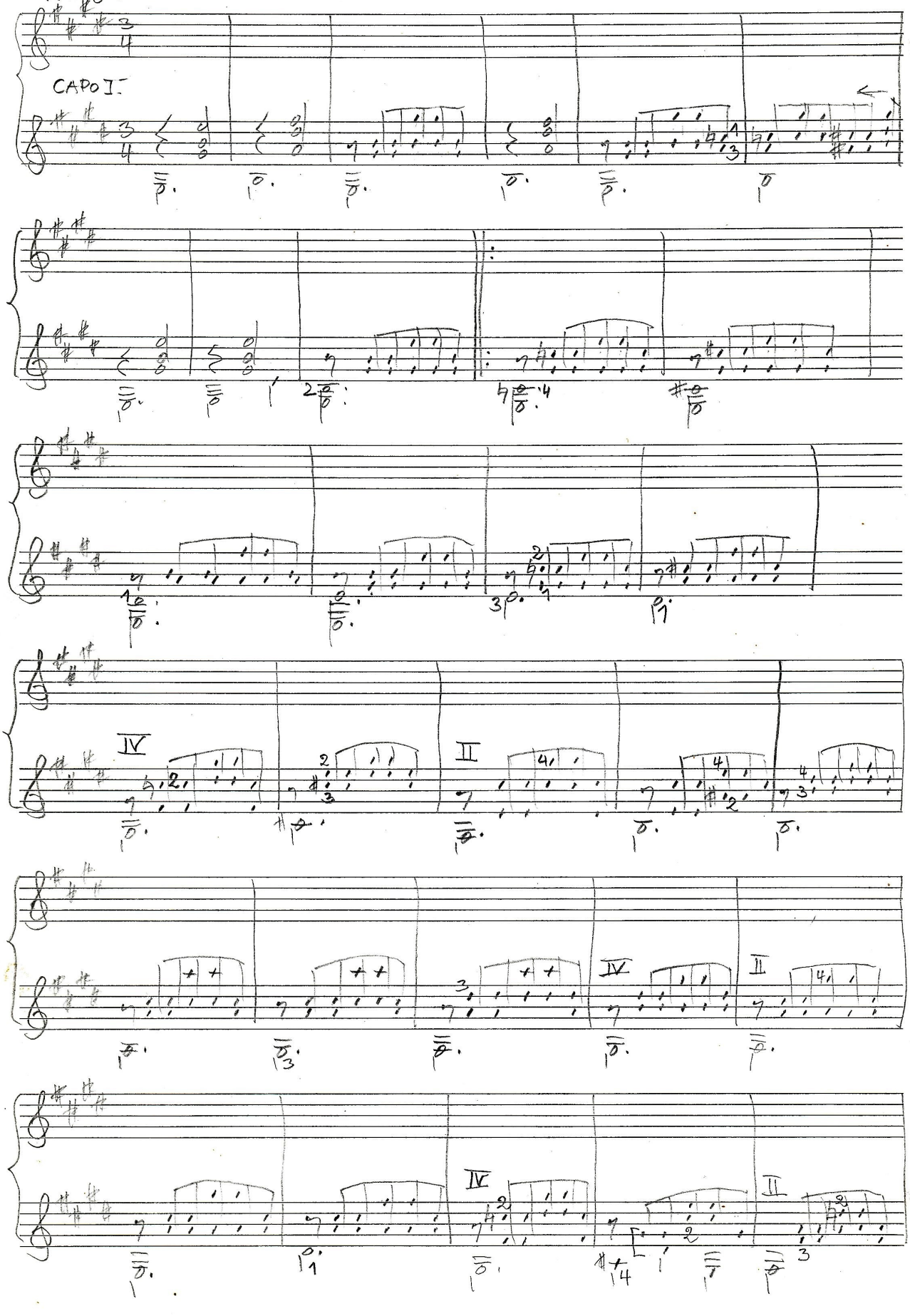

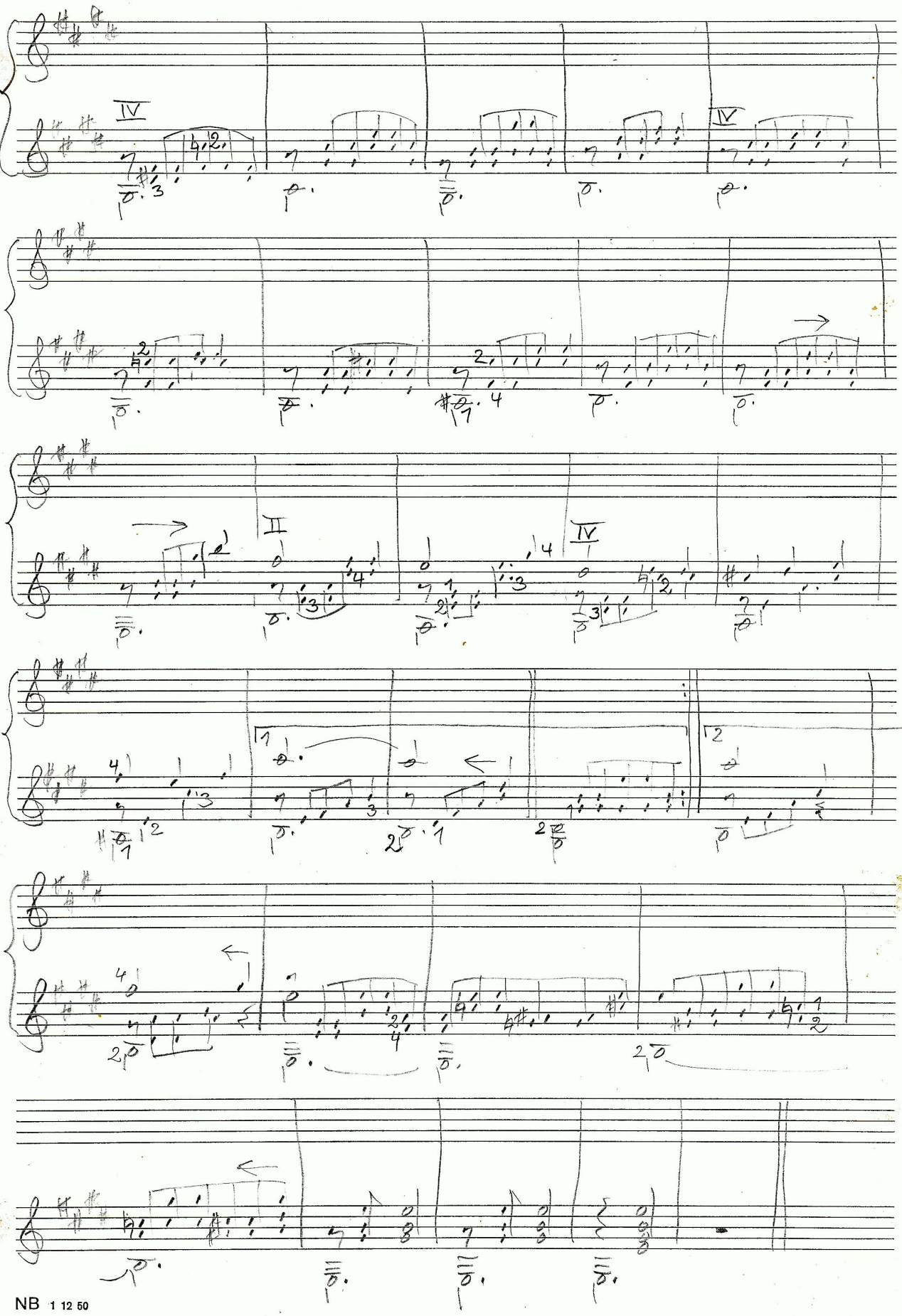
IV
IV
II
IV

8V.

1. HAGBARD OG SIGNE

Andantino

Weyse I, 43

1. Kong Hagbard og her - re kong Si - vard de yp-pe-de dem en kiv__ alt
2. Hr. Hag - bard la - der sig hå - ret vok-se og jom - fru-klæ - der skæ - re; så
3. Det lid - de fast ad af - ten, de skul-le at so - ve gan - ge;
4. „Og er det Hag - bard, kon-gens søn, I ha-ver af hjer-tet så kær;__ I
5. Sam - men lå de kon - ge-børn, de ment', de var e - ne to;__
6. To-ge de Hag - bard, kon-gens søn, lagd' ham i bøj-en hin hår de; stolt
7. Kong Si - vard ud ad vind-vet så, han var så ban-ge i hu;__ der
8. „Hav - de jeg det før - re vidst, det el-sko-ven va - re så stærk,__ jeg

opt

1. om__ hin stol - ten Sig - ne-lil, hun var__ så væn en viv.__
2. ri - der han__ til Si - vards gård, han slyn-gen-de ag-ter at læ - re.
3. op__ stod stol - ten Sig - ne-lil, hun fulg - te Hag-bard til sen - ge.
4. vend' e-der hid, al-ler-kæ-re-ste min! jeg so - ver e-der så nær".
5. u - de da stod__ den tær - ne, og lyd - de hun der - på.__ *Hvad*
6. Sig - nild går__ ham til og fra, hun fæl-der så mo-di-ge tå - re.
7. ser__ han Hag - bard hæn-ge i eg og Sig - nilds bur i lu - e.
8. skul-le de æd-lin-ge ej ad-skilt for he - le Dan - ne - mark".__

hel-ler I vinde mig, el-ler end så væn en mø.

Signelil.

Allegretto.

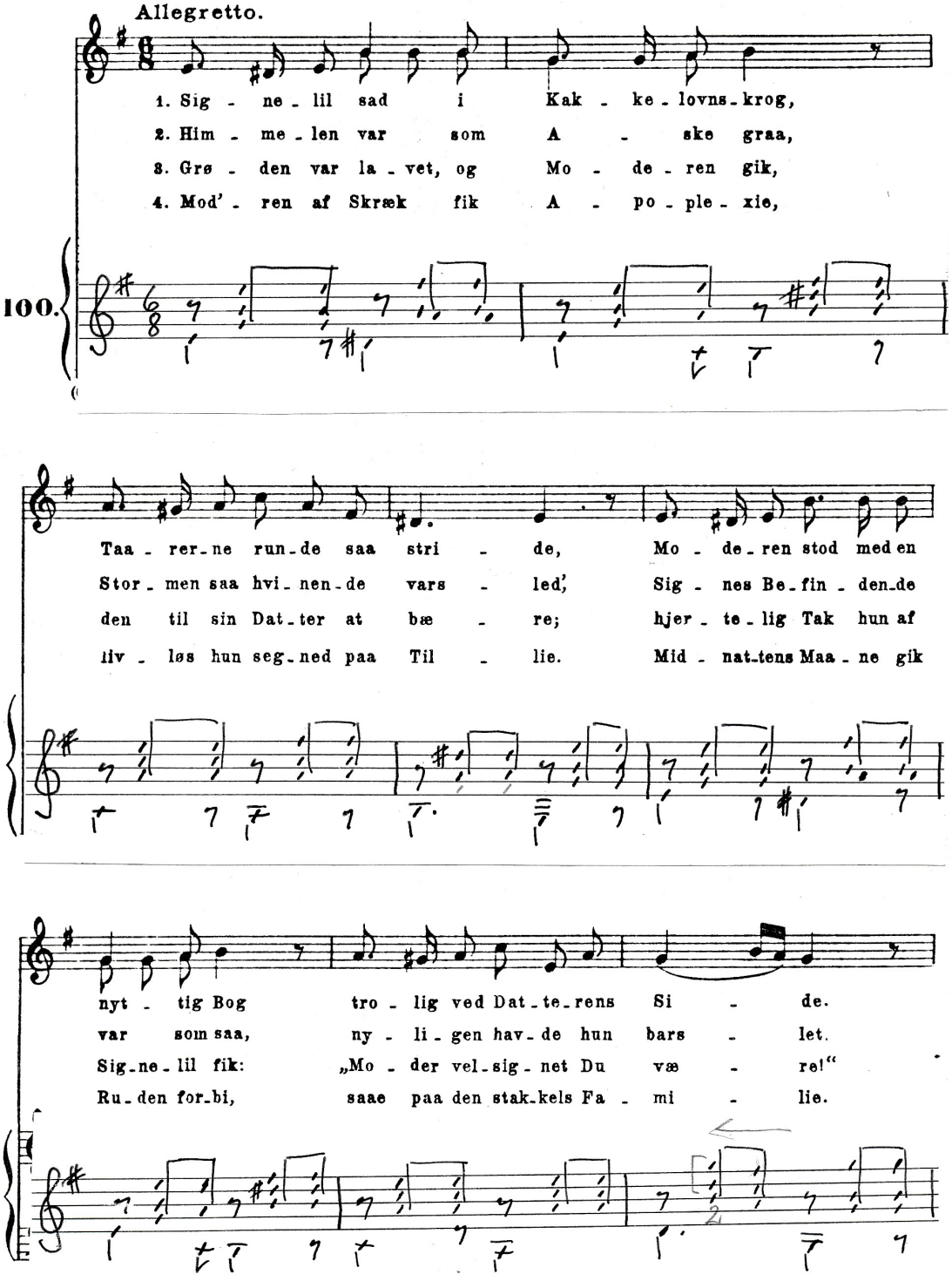

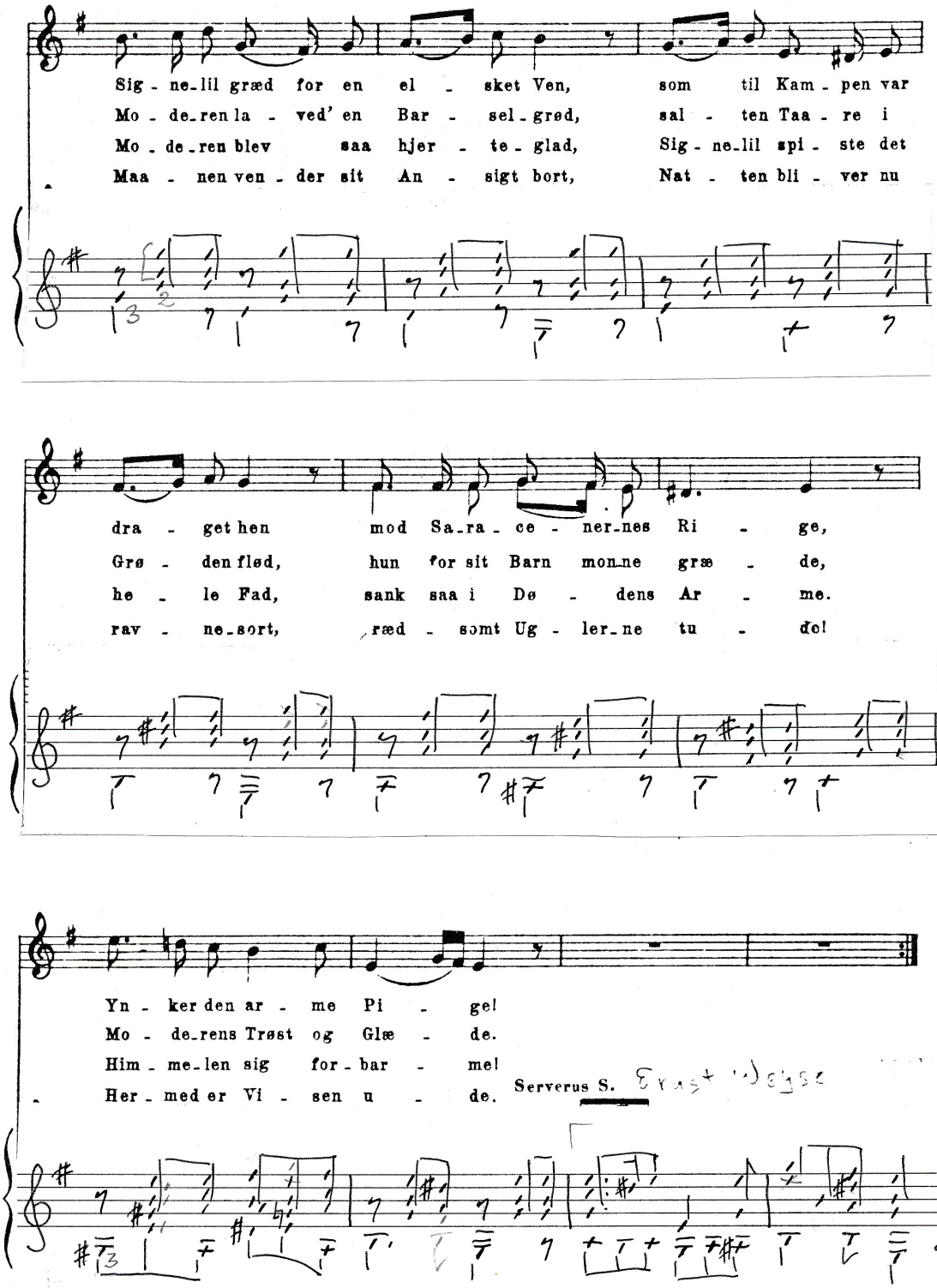
Sig - ne_lil græd for en el - sket Ven, som til Kam - pen var
Mo - de_ren la - ved' en Bar - sel_grød, sal - ten Taa - re i
Mo - de_ren blev saa hjer - te_glad, Sig - ne_lil spi - ste det
Maa - nen ven - der sit An - sigt bort, Nat - ten bli - ver nu
dra - get hen mod Sa_ra_ce - ner_nes Ri - ge,
Grø - den flød, hun for sit Barn mon_ne græ - de,
he - le Fad, sank saa i Dø - dens Ar - me.
rav - ne_sort, ræd - somt Ug - ler_ne tu - de!
Yn - ker den ar - me Pi - ge!
Mo - de_rens Trøst og Glæ - de.
Him - me_len sig for - bar - me!
Her - med er Vi - sen u - de.
Serverus S.

II^den Aarg.
№ 5.

MUSIKAL[illegible]USEUM
for
PIANOFORTE.
Kjöbenhavn hos Horneman et Erslev.

Subscr. Pr. 16 sk.
Enkelte № à 24 sk

LIDEN GUNVER

ROMANCE af EVALDS: "FISKERNE„

Joh. Hartmann.

Allegretto.

PIANO.

V.1. Liden Gun - ver vandrer som helst i Qvel saa tan - ke - fuld. Hendes Hjer - te var Vox, hen - des
V.2. Skjön Havmand sig op af Ha - vet skjöd, be - klædt med Tang. Hans Øie var kjær - ligt, hans
V.5. trak hen - de fra den stei - le Bred, glad ved sin Svig. Som Strom var hans Lat - ter - men

un - ge Sjæl var prö - vet Guld. O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mand - folk!
Tale var söd som Har - pens Klang, hans Ta - le var söd som Har - - - pens Klang:
Fiskerne græd ved Gun - vers Lüg. O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mand - folk!

V.3. Liden Gunver, du martrer mig Dag og Nat med Elskovs Jld; mit Hjerte vansmægter, min Sjæl er mat, o vær dog mild! Du
V.4. Liden Gunver mit Bryst bag sit haarde Skjæl er blödt og ömt. Trofast er mit Navn, min u - kunstlede Sjæl for - ag - ter Skrömt, „Og

cresc.

rækker mig kun din sneehvide Arm paa Sömands Tro, saa trykker jeg den til min brændende Barm, saa faaer jeg Ro.
er dig min Arm til saa stor Be - hag, til Tröst og Ro, skjön Havmand, saa skynd dig, saa kom kun og tag dem beg - ge to!„ V.5. Han

Som dug på slagne enge

H. Rung 1868

3V. Som let vort legem

Vidunderligst af alt på jord

Th. Laub

NB 1 12 50

studie 26 bl. 11

Sin Vogn gjør han af Skyer blaa

H. Rung

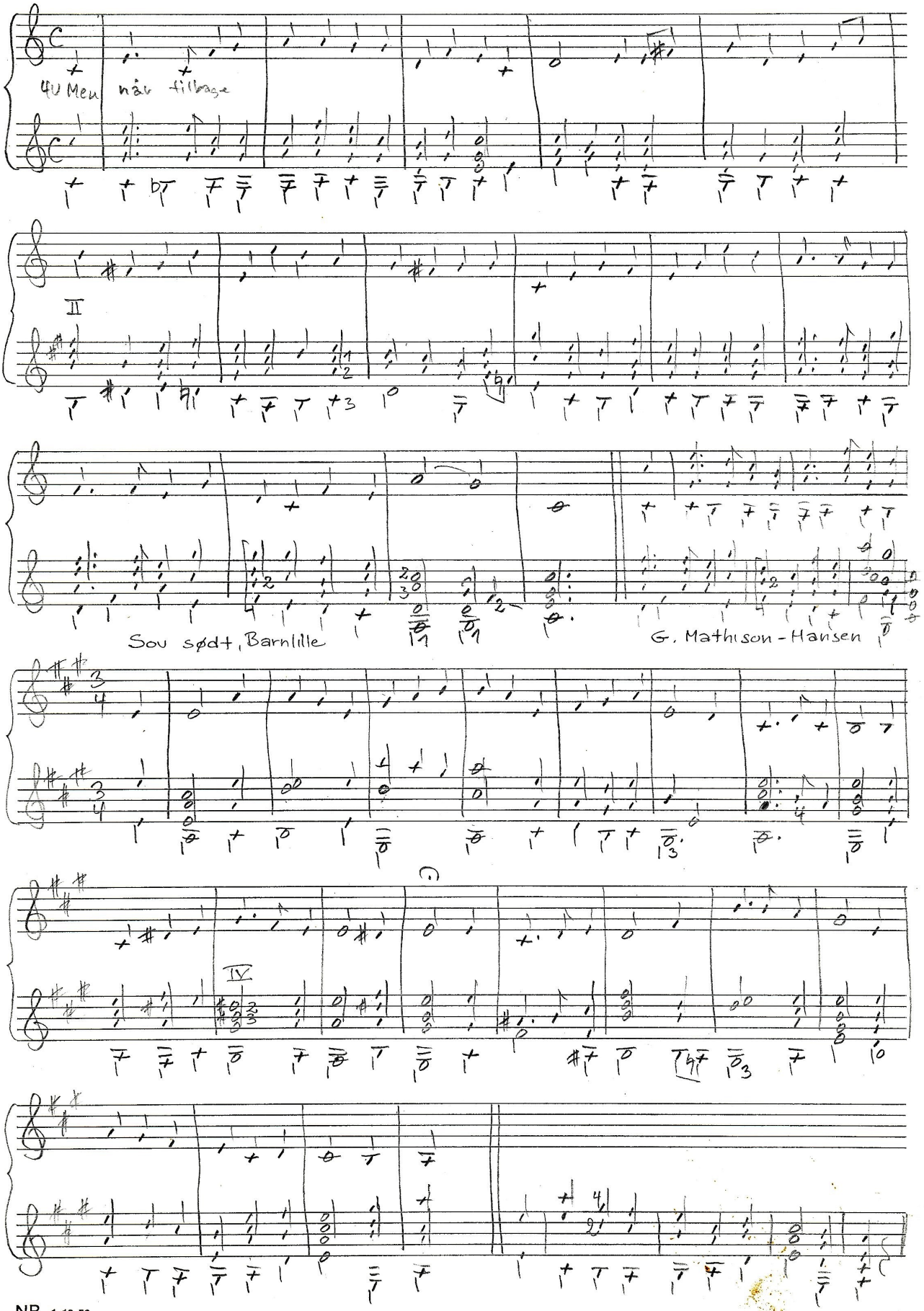

NB 1 12 50

Alene

Th. Laub

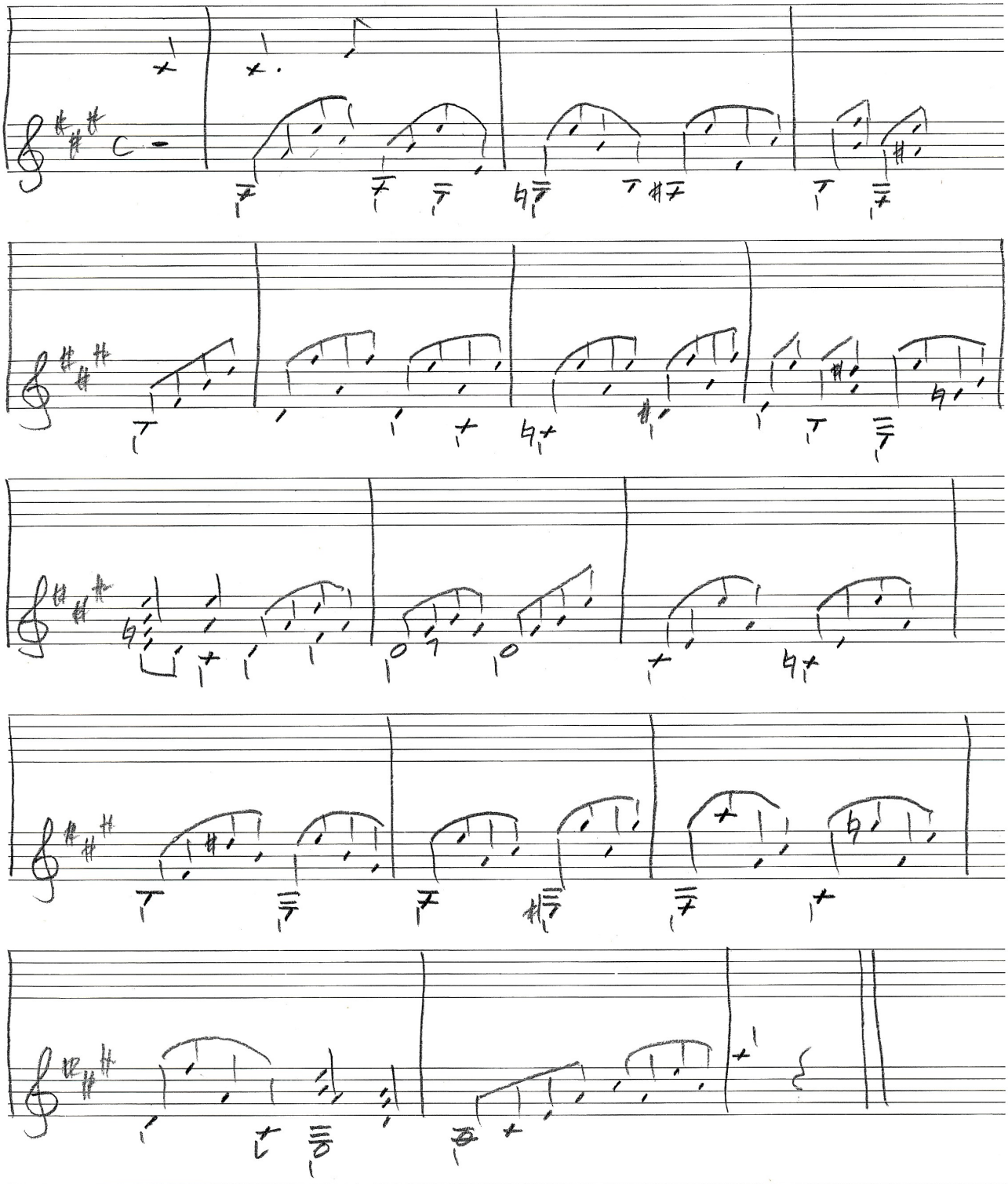

Kristian Buhl-Mortensen

Velkommen igen, Guds engle små

Weyse

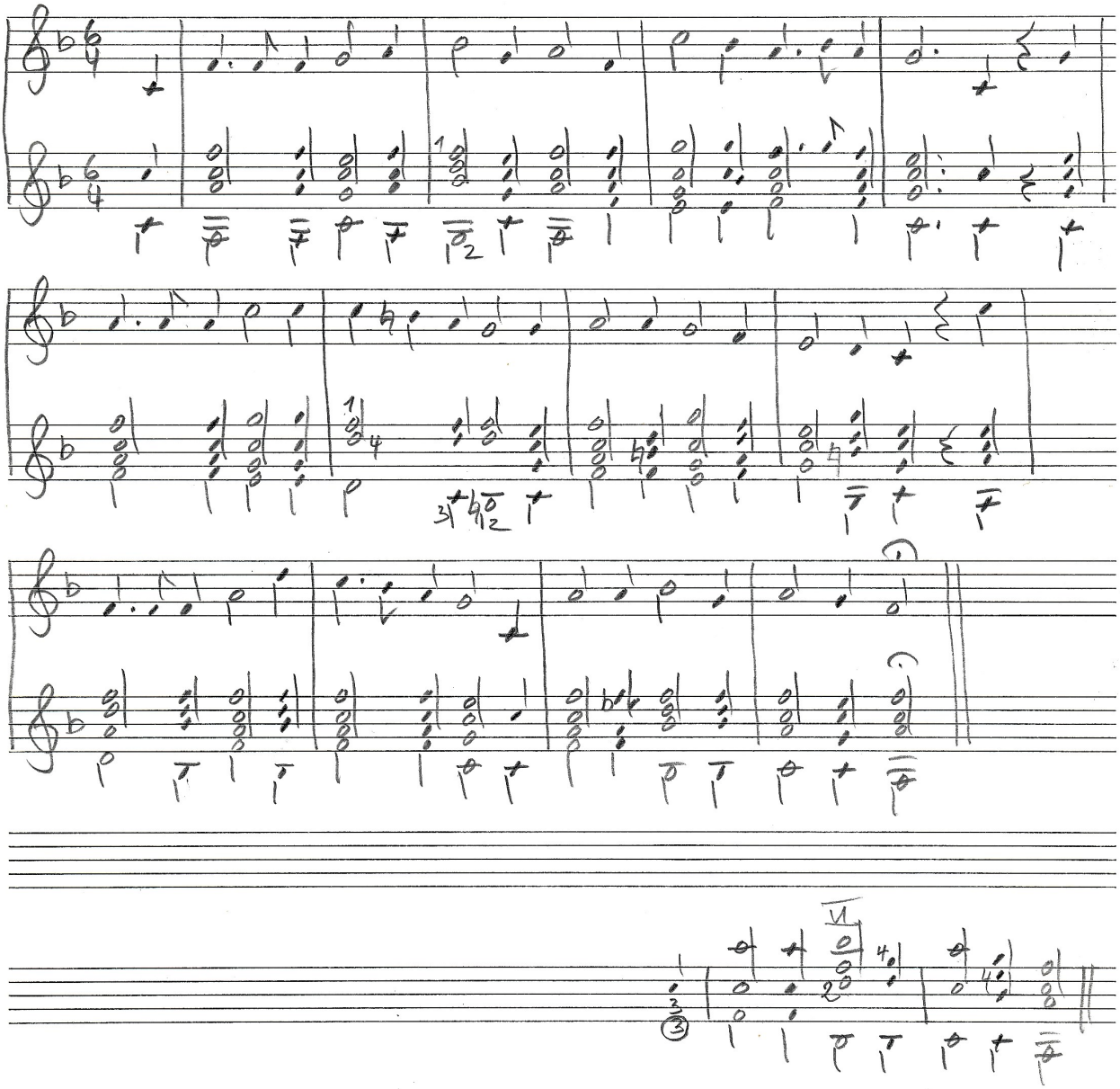

Hvor sødt i sommeraftenstunden

C. Nielsen

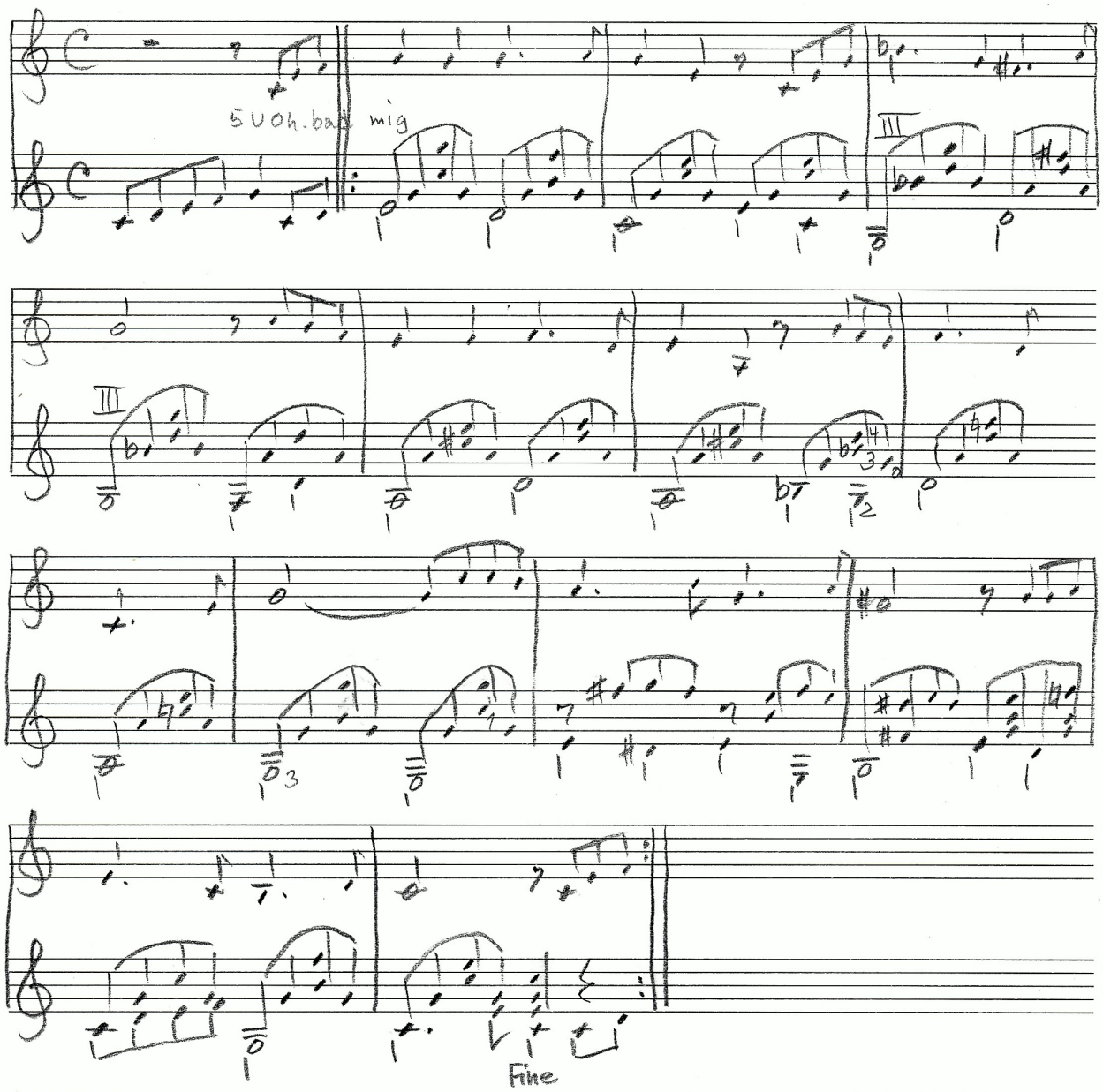

NODESERVICE/DANMUSIK (WB-5012)